

Независимъ информационенъ ежедневникъ

АБОНАМЕНТЪ:

Годишенъ 260
 За 6 мѣсеци 150
 За 3 мѣсеци 100

ОБЯВЛЕНИЯ:

на квад. сантимет. по
 2 лева

Редакция и администра-
 ция печатница
 «СВѢТЛИНА» — Хасково

ЦѢНА 1 левъ

Печатница «Свѣтлина» — Хасково.

БОРСА

Официал. курсъ
 За 24 Януари.

	куп.	пр.
Швейцария	2393	— 2420
Ню-Йоркъ	138 50	140 10
Лондонъ	586 20	593 50
Парижъ	625 80	639 50
Италия	603 80	611 50
Цариградъ	72 40	73 80
Ромжния	68 40	69 20
Германия	—	—
Прага	402 60	406 30
Виена	— 95	— 20
Белгия	—	—
Буда-Пеща	— 45	— 61
Югославия	158 50	160 10
Гърция	263	— 269
Холандия	5135	— 5195
Канада	135 10	136 70
Швеция	3600	— 3645

Свободна трибуна

ОБНОВА СЪ ДЪЛА

Днесъ несъмнена истина е, че неуспѣшната война и крайното изтощение на народа ни доара разочарованието и озлоблението въ масата. Но още по вѣрно е, че, използвайки всички съезнения на измъчения ни народъ, дружбашкия тежимъ дразнеше ниски апетити, гормозеше худното и згравото и по...

ако не даваме всѣкому заслуженото? Ако съ една брадва съчемъ и сухо, и сурово? Резултатитѣ сж на лице. Пуснахме на свобода едно врѣме Даскалова, К. Годоровъ и Стамболийски и тѣ поведоха страната къмъ сигурна гибелъ, отъ която благодарение на армията се отървахме. Но ще възразите: «е, сега амнистията е вече фактъ, пъкъ трѣбва прошка за да дойде умиротворение на страната. Напълно съмъ съгласенъ съ васъ — да се амнистиратъ грѣшкитѣ, да си подадатъ братски ръжка многобройнитѣ партии и зацари миръ благоденствие въ страната ни. — Да пуснешъ разбойника, разбирамъ, но веднага да го назначишъ стражаръ — не разбирамъ».

Героитѣ отъ 9 юни сринаха безсрамния режимъ на насилието, като издигнаха високо лозунга на свободата, правдата, прѣчистването, обновлението. Великодушно простиha грѣшницитѣ, но рѣшиха и да насърчатъ достойнитѣ. А за това трѣбва да се помнятъ дѣлата на хората и съ огледъ на миналото се даватъ отговорнитѣ постове въ бждашето само на добръ изпитани и заслужили хора. Но управникътъ не е богъ да види и да знае всичко — и той може да сгрѣши, като не познава хората. Ето защо, дългъ се налага на всички добри граждани и днесъ на хората отъ Демокр. съговоръ да не «замижаватъ», а да посочатъ на своитѣ министри, че извѣстни грѣшни лица по никой начинъ не бива да заематъ почетни и високо отговорни постове. «Що ти трѣбва да си печелишъ душмани»,

ще ни ще ни посвѣтватъ мждритѣ.

Прочие, нека си изпълнимъ дълга и нека посочимъ на почетнитѣ водачи на новата партия на обновлението една случайна грѣшка, станала въ Хасково, която лесно се поправя съ доброжелание.

Несъмнена истина е, че ако успѣемъ да изхранимъ здрави тѣломъ и духомъ, честна и любяща родината младежъ, бждашето на плѣмето ни е гарантирано. Значи трѣбва да подберемъ достойни учители за цѣлѣта и още по достойна контрола надъ тия учители. А въ Хасково е назначенъ окр. инспекторъ А. Радусевъ, за когото ще дамъ нѣкои страници отъ неговото минало.

Тоя господинъ бѣше единъ отъ опаснитѣ дружбашки т. е., единъ отъ рушителитѣ на всичко честно и здраво въ страната. Ето доказателства; 1) довѣрено заслужило лице на цѣпеничарския режимъ, като нераздѣленъ приятелъ на Запряновъ, Петъръ Яневъ и пр. нему се възложи да бжде казначеръ и уредникъ на комитета по събиране пари и устройване тържествено посрѣщане на Стамболийски въ Хасково. И той завърши блѣскаво тая своя задача, понеже бѣ съпровожданъ отъ окол. началникъ и търговцитѣ волно-неволно даваха посоченигѣ им. суми. А кждѣ отидоха тия огромни суми, единъ господъ знае. Слѣд падането на дружбашитѣ пише на окол. началникъ Дѣлчо Пандовъ въ хасковски затворъ да се споразумѣятъ за спорнитѣ суми, че не било платено на Ангелъ Сугановъ бирата и пр. Писмото ни е въ рѣцѣтѣ и, ако трѣбва, ще го публикуваме текстуално; 2) Миналата година дружеството на запаснитѣ офицери даде вечеринка въ военния клубъ и тамъ бѣ възложено на зап. капитанъ Панчо Гюрковъ да

каже нѣколко думи за цѣлитѣ на дружеството. Гюрковъ каза: не считаме, че е срамъ, а е гордостъ за насъ, че генералитѣ ни сж пърцаливи защото, ако бяха крали, сигурно щѣха да бждатъ богати и пр. Въ тоя моментъ Радусевъ разтрѣвожено ме задърпа да кажа на оратора дѣспре, че властѣта щѣла да се обиди, а подиръ малко заедно съ Дечкуновъ, приятеля на П. Яневъ, напусна салона за да угоди на своитѣ партизани. На другия денъ Радусевъ отпрати нота до дружеството на зап. офицери, като прѣседателъ на запаснитѣ подофицери за да докаже документално на съпартизанитѣ си дружбашки, че не се солидиризира съ дѣлото на зап. офицери. Обаче и «овде и овде», казва мъдростта народна—при срѣщата на двѣтѣ настоятелства въ кантората на П. Брайковъ, Радусевъ остана засраменъ отъ своята постѣпка и настоятелството на двото на зап. офицери рѣши да се счита отдѣлно това писмо; 3) При единъ нац. празникъ на закуската въ казармата зап. подп. Атанасъ Санкевъ каза, какво за катастрофата на Добро поле сж отговорни тия управници, които построиха паметникъ на прѣдателитѣ при Овчата купелъ до София. На тая закуска имаше 400 хасковци, които живо ржкоплѣскаха на Санкева и видѣха какъ само дружбашитѣ Радусевъ, Запряновъ и др. протестираха и искаха стария и благороденъ опълченецъ да забрани на оратора да говори, че съ тия думи се нападало правителството. Тамъ присѣтствуваха повече от 400 граждани сжщитѣ тия виждатъ, днесъ че е назначенъ за окръженъ учил. инспекторъ оня, който се срамеше отъ дѣлото на героитѣ и угодничеше на прѣдателитѣ; 4) Кога то делегатитѣ на IV ре-

довенъ конгресъ на зап. офицери даваха отчетъ прѣдъ другаритѣ си въ салона на дѣвич. прогимназия въ Хасково и четѣха резолюцията на конгреса—Радусевъ протестира и заявявайки, че тук вече не се гледатъ интереситѣ на зап. офицери, демонстративно напусна събранието—това може да се докаже отъ 40—50 присѣтствуващи зап. офицери; 5) когато, въ прѣжки желанието на Радусева миналата година федерацията на зап. офицери и подофицери стана свършенъ фактъ, Радусевъ за да докаже вѣрността си на дружбашитѣ подаде оставката отъ двото на зап. подофицери, а въ деня на федерирането, Ивановденъ, когато, зап. офицери и подофицери въ строй отъ черквата до клуба маршируваха въ стройни редове—Радусевъ не отиде при другаритѣ си, а интимно си шушукаше на страни съ окол. началникъ и побѣснелъ дружбашъ Дѣлчо Пандовъ; 6) ами нима не си спомнятъ подофицеритѣ, какъ миналата година въ събранието въ кръчмата на Ризовъ, за това, че не му одобряваха постѣпката, другаритѣ подофицери, той три пѣти се отрече и закле да напусне за винаги редоветѣ на зап. подофицери мжно му бѣше, че другаритѣ му не искаха да избератъ прѣпорчения отъ него дружбашъ Запряновъ за прѣседателъ на дружеството. Но честното и добро подофицерство не се подаде и велзевултъ съ прѣсторена усмивка се помири съ положението си, като затаи въ сърцето си отровата за да я излѣе по-късно, когато ку дойде момента за да разтури свѣтлото стрѣмление на побратимяване между зап. офицери и подофицери. И той остана вѣренъ на другаритѣ си цѣпеничари и нѣколко мѣсеца по-късно си подаде оставката отъ двот-